

VALKOISTA, MUSTAA JA VARJOKULTTEJA

TEKSTI REETTA LAITINEN

BLACK AND WHITE

Vuoden 2010 ensimmäisessä pienlehtikatsauksessa perataan edelleen vuoden 2009 runsasta satoa. Tekijäkaartista löytyy niin vanhoja pienlehtikonkareita kuin uusiakin tulokkaita.

Pienlehtiä voi lähettää arvioitavaksi osoitteeseen: **Reetta Laitinen, Rintinpolku 7 B 11, 00940 Helsinki**, tai ottaa yhteyttä sähköpostilla **reettalai@gmail.com**

Sarjakuvakoulu toim. Keijo Ahlqvist

Jäljet johtavat syltityhtaalle. Limingan taidekouluun taas johtavat monen nuoren, lahjakkaan suomalaisen sarjakuvantekijän jäljet. Kymmenvuotiaan sarjakuvalinjan juhlaulkaisuissa kerrataan linjan historiaa. Ääneen pääsee koko joukko entisiä oppilaita, jotka muistelevat opiskeluvuosiaan ja kertovat nykyisiä kuulumisiaan.

Entisten oppilaiden sarjakuvat ovat sisällöllisesti hämmästyttävän yhtenäisiä. Kouluajat tuntuvat useimmilla menneen

CIRCUS CYGAN

enemmän verkostoitumiseen kuin opiskeluun. Elämä koulun jälkeen on kaikilla vaikeaa, piirtäminen ei tuo leipää eikä arvostusta eivätkä porvarilliset päivätyökään houkuta. Alkoholia ja kahvia kuluu tynnyrikaupalla.

Olisiko niin, että sarjakuvalinjan opetusohjelmaan olisikin syytä ottaa pakolinen itsetuntokurssi? Elämänsä surkeutta valittavat entiset oppilaat kun vaikuttaisivat todellisuudessa pärjänneen toistaiseksi ihan mukavasti. On julkaistu albumia, romaania ja kuvituksia, opiskeltu arvostetuissa taidekouluissa Suomessa ja ulkomailla. Taitoa ja omaa työtä löytyy kaikilta, uskoa kykyihinsä harvemmalta.

Nuoret piirtäjät voisivat oppia asennetta sarjakuvalinjan entisen oppilaan **Hannu Eskon** sanoista: "Mulla on mun mielikuvitus ja tarpeeksi itsekkyyttä tehdä tätä paskaa päivästä toiseen." Sarjakuvataiteilijan polku on raskas ja kivikoinen, mutta sen kummempia eväitä siinä ei tarvita. Hannu Eskon oma matka jäi murheellisen lyhyeksi sillä hän poistui keskuudestamme loppuvuodesta 2009.

Mikko Jakonen: Varjokultti osa 1 – Syöverit Seitti

personal.inet.fi/cool/seitti
Valon ja Varjon kultit ovat ajautuneet erilleen ja maailma on sekasorrossa. Varjokultti-trilogian ensimmäinen osa lähtee perinteisestä fantasiakerronnan alkuasetelmasta, mutta onnistuu kuitenkin olemaan viehättävällä tavalla omintakeinen ja humoristinenkin. Piirrostyylillä on rujon vähäeleistä ja hahmot puhuvat enemmän kuin laki sallisi, mut-

SARJAKUVAKOULU

TOTEMUS

Hän törmäsi itseensä - AJOTTAIN.

ta Jakonen osaa silti välittää lukijalle toimivan illuusion luomastaan fantasia-maailmasta.

Circus Cygan

Kymmenen taitavan sarjakuvantekijän yhteistyöalbumi Circus Cygan on miellyttävän näköinen pakkaus komeine kansineen. Yhteisen teeman valinta on ilmeisen onnistunut ratkaisu ja jokainen tekijä on tuonut mukaan oman näkemyksensä sirkuksen eksoottisesta maailmasta. Esimerkiksi **Jukka-Petteri Erosen** ja **Jere Kasasen** kertomus sirkuksen supersankareista tekee vaikutuksen taitavalla visuaalisella tyyllillään. Jarno Kantelisen klovnin aamutoimet taas edustavat slapstickhuumoria puhtaimmillaan.

Heidi Luomalehto: Black and white

Heidi Luomalehdon eepinen fantasiatarina on Vantaan kuvataidekoulun oppilastöitä. Lähes 70-sivuinen lehti on piirretty japanilaisen tyylin mukaisesti ja lukusuunta on oikealta vasemmalle. Kuvat on tussattu huolellisesti ja jälki on parhaimmillaan hyvinkin tyylikästä ja ilmeikästä. Tarina on klassinen lopputaisteluun päättyvä "pimeys vastaan valo"-asetelma, joka kärsii ajoittaisesta sekavuudesta mutta etenee kuitenkin kunnialla loppuun asti. Tinkimätön suoritus ahkeralta nuorelta taiteilijalta.

Janne ja Virva Luokkanen: Osmo Seitti

personal.inet.fi/cool/seitti

Seitti-pienkustantamo tuottaa Suomen sarjakuvamarkkinoille lähinnä fantasiaa ja seikkailua. Osmo ei ensi silmäyksellä näytä olevan kumpakaan. Heleillä sävyillä väritetty kertomus kuvaa kahden ystävyksen jokapäiväistä eloa naivistisen

leppoisassa maailmassa. Kesken kaiken tarina kuitenkin saa yllättävän, Matrix-tyyppisen juonenkäänteen. Lukijalle jää lopussa hämmentynyt olo, joka pakottaa selaamaan lehden läpi toiseenkin kertaan.

Hannele Richert: Paha paimen

Yksinäisyys ja ennakkoluulot ovat Pahan paimenen teemoja. Seurakunnan pitkäaikainen työntekijä Johannes on menettänyt puolisonsa Joonaksen ja yrittää löytää sisältöä yksinäiseen elämäänsä. Työtoverit osoittavat paheksuntaa herkemmin kuin myötätuntoa. Homoseksuaalisuus on kirkossa edelleen tabu. Lopussa tarina kääntyy astetta valoisampaan suuntaan. Richertin hahmot ovat herkin inhimillisiä ja samaistuttavia.

Muura Parkkinen ja Inés Estrada: Diez dias en Suomi

www.muura.org, www.inechi.co.nr

Meksikolainen **Inés** vietti kymmenen päivää Suomessa ja piirsi matkansa sarjakuvaksi. Oman näkökulmansa vierailusta piirsi myös suomalainen Muura. Tyttöjen matkanteko sujuu liftaten ja ystäviä tavaten. Suomalaisuus näyttätty Inéselle siisteytenä, järjestyksenä ja korkeana elintasona – suomalaisilla koirillakin on omat puistot. Perinteiset suomalaiset peltomaisemat, Marimekot ja muumitkin näyttävät ulkomaalaisen silmin uusilta ja kiehtoilta. Madventures-henkistä väkinäistä elämäntentavoittelua ei tarvitse harrastaa, kun jo pienistä tapahtumista syntyy viihdyttävä matkakertomus.

Emma Autio: Toteamus

autio.sarjakuvablogit.com

Toteamus on Limingan taidekoulun sarjakuvalinjalla opiskelevan **Emma Aution** ensimmäinen omakustanne. Lehti koostuu yhden sivun kuvista, jotka ensi silmäykseltä vaikuttavat perinteisiltä kuvitetuilta mietelauseilta mutta osoit-

tautuvat tarkemmalla lukemisella aivan joksikin muuksi. Jotkut jutut osuvat heti maaliinsa ja toiset taas sujahtavat ohi kovaa ja korkealta. Lukija ei pääse liian helpolla vaan joutuu oikeasti miettimään, mitä kuvien ja tekstien taakse kätkeytyy. "Ennen vanhaan kenelläkään ei ollut tukkaa ja vanhempia ihmisiä kunnioitettiin. Käden vispaus oli armotonta muotia." •

